

РЕШЕНИЕ

№ 4274

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1124** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на М. Ю., гражданин на Република Турция, роден на 7.10.1995 г. срещу отказ за влизане в страната № 0125923016790 от 2.1.2023 г., издаден от Контролиращ служител на ГКПП Капитан А..

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е с неясни мотиви. Той няма никакво обяснение защо е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1 ЗЧРБ. Най-малкото му се дължи документ, касаещ причините за включването му в този масив. Не е могъл и да узнае за мотивите, защото не е допуснат в страната. Актът не е мотивиран. Жалбоподателят е имал виза „С“ за влизане в страната. По издаване на тази виза са извършени редица проверки, които дават възможност да се стигне до заключението, че жалбоподателят е могъл да влезе в страната. Скоро след това е решено обратното. Ето защо се твърди, че са нарушени неговите основни права.

Отказът е издаден от лице, което няма правомощия за това. Не е ясно кой е издал акта. Не е ясно дали органът, който е включил жалбоподателя в забранителния списък, е имал право на това.

Отговорният – Контролиращ служител на ГКПП Капитан А., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че отказът е законосъобразен доколкото жалбоподателят е включен в забранителния списък съгласно писмо на ДАНС от

8.12.2022 г., именно който е компетентен да стори това. Претендира разности.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган- Контролиращ служител в ГД "Гранична полиция", ГКПП „Капитан А.“, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, както и видно от заповед № 3383з-816/13.3.2018 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“, в рамките на предоставените му правомощия. Спазена е предписаната от закона форма. Ето защо съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за нищожност на оспорения акт.

Оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, по образец съгласно утвърден Единен стандартен формуляр.

По отношение формата на постановления отказ са налице и специфични изисквания, посочени в ППЗЧРБ. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва Единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата разпоредба, компетентни да издават отказ за влизане в страната са органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - Единен стандартен формуляр. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, граничният полицейски състав "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че оспореният отказ отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като е издаден в писмена форма, съдържа реквизитите на Единен стандартен формуляр, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.2 от АПК.

С оглед характера на производството, въз основа на който е издаден оспорения отказ за влизане в страната, съдът приема, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна, на основание чл. 146, т.3 от АПК.

Оспореният отказ е издаден и при спазване на материалния закон. В него като правно

основание за издаването му е посочена разпоредбата на чл. 21А от ЗЧРБ.

Съгласно тази разпоредба министърът на външните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или упълномощени от тях длъжностни лица могат периодично да включват чужденци в информационния масив на нежеланите в страната чужденци при наличието на основанията по чл. 10, ал. 1. Оспореният отказ е издаден на основание чл.21А от ЗЧРБ, като съдържа препращане към разпоредбата на чл.10, ал.1, т. 14 от ЗЧРБ (изм. - ДВ, бр. 42 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.). Нормата предвижда, че се постановява отказ за влизане в страната когато чужденецът е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1;

Последното обстоятелство се установява, видно от писмо № М-25065/8.12.2022 г. на председателя на ДАНС, съгласно което жалбоподателят е включен в посочения информационен масив, като е поискано актуализирането му съгласно Инструкция Из-40/29.8.2011 г., от компетентен орган съгласно нормата на чл. 21а ЗЧРБ. Следва да се посочи и датата на включването на жалбоподателя – 8.12.2022 г., непосредствено преди издаване на оспорения отказ, поради което и при постановяването му административният орган е бил длъжен да вземе предвид всички новонастъпили към датата на издаване на отказа факти.

Ето защо съдът приема, че оспореният отказ за влизане в страната е издаден в съответствие с материалния закон, поради което жалбата е неоснователна.

По разноските. На ответника следва да се присъдят такива за юрисконсултско възнаграждение, които предвид фактическата и правна сложност следва да се определят в размер на 100 лв.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ю., гражданин на Република Турция, роден на 7.10.1995 г. срещу отказ за влизане в страната № 0125923016790 от 2.1.2023 г., издаден от Контролиращ служител на ГКПП Капитан А..

ОСЪЖДА М. Ю., гражданин на Република Турция, роден на 7.10.1995 г. ДА ЗАПЛАТИ НА на ГД "Гранична полиция" 100 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: